

Sygn. akt IV K 768/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Paulina Puzia

przy udziale Prokuratora: Anny Niziołek

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 10 maja 2016 r. i 03 czerwca 2016r.

sprawy: **M. N. (1)**

syna J. i E. z d. M.

ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy IV Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2010 r., sygn. akt **IV K 1035/10**, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 września 2010 r. na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25.09.2010 r., wykonanej w całości z dniem 06.04.2013 r.;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt **IV K 1000/12**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 17 listopada 2012 r. na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.11.2012 r. do 18.11.2012 r., na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie IV Ko 282/15 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 38 dni pozbawienia wolności w zamian za nie wykonaną karę grzywny;

III. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 10 maja 2013 r., sygn. akt **IV K 262/09**, za dwa przestępstwa: I – z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 22 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieokreślonym dniu nie wcześniej niż 02 lutego 2009 r. i nie później niż 10 lutego 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 02 lutego 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary łącznej na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt IV Ko 1644/14 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet zarządzonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12.02.2009 r.;

IV. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt **II K 688/13**, za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 03 maja 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby 3 lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na

karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt IV Ko 2131/14 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2015 r. sygn. akt **IV K 397/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. popełnione w dniu 03 marca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03.03.2014 r. do dnia 04.03.2014 r., na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. orzeczone w wyrokach opisanych w pkt III, IV i V jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza M. N. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 262/09 w dniu 12.02.2009 r. od godz. 16.40 do godz. 18.11 oraz od dnia 28.06.2015 r. godz. 17.00 do dnia 03.06.2016 r. oraz w sprawie o sygn. akt IV K 397/14 od dnia 03.03.2014 r. godz. 23.50 do dnia 04.03.2014 r. godz. 11.45;

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do wyroków opisanych w pkt I i II;

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt IV K 768/15

UZASADNIENIE

M. N. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy IV Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2010 r., sygn. akt **IV K 1035/10**, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 września 2010 r. na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25.09.2010 r., wykonaną w całości z dniem 06.04.2013 r.;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt **IV K 1000/12**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 17 listopada 2012 r. na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.11.2012 r. do 18.11.2012 r., na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie IV Ko 282/15 orzeczono wobec skazanego karę zastępczą 38 dni pozbawienia wolności w zamian za nie wykonaną karę grzywny;

III. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 10 maja 2013 r., sygn. akt **IV K 262/09**, za dwa przestępstwa: I – z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 22 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieokreślonym dniu nie wcześniej niż 02 lutego 2009 r. i nie później niż 10 lutego 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z

art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 02 lutego 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary łącznej na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt IV Ko 1644/14 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet zarządzonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 12.02.2009 r.;

IV. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt **II K 688/13**, za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 03 maja 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby 3 lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt IV Ko 2131/14 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2015 r. sygn. akt **IV K 397/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. popełnione w dniu 03 marca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03.03.2014 r. do dnia 04.03.2014 r., na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

W treści wniosku z dnia 02 listopada 2015 r. obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach wymienionych w pkt III, IV i V i orzeczenie kary łącznej na zasadzie absorpcji, w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (art. 85 -92 k.k.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi konieczność orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. po dniu 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze, iż ostatni wyrok skazujący wydany w stosunku do skazanego M. N. (1), tj. wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2015 r. sygn. akt IV K 397/14, uprawomocnił się w dniu 26 września 2015 r., przy rozpoznaniu wniosku o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie Sąd stosował przepisy rozdziału IX ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (art. 85 k.k. – 92 k.k.) w brzmieniu aktualnie obowiązującym, a więc po wejściu w życie - z dniem 01 lipca 2015 r. - ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do treści art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Zgodnie z art. 570 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze po uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane sądowi z urzędu (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24.04.2007 r., II AKa 52/07, LEX 330999).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 262/09 (pkt III), Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 688/13 (pkt IV) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z dnia 11 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/14 (pkt V) i orzeczenia wobec skazanego M. N. (1) kary łącznej pozbawienia wolności. Jak wynika bowiem z akt sprawy, w tym treści opinii o skazanym nadesłanej z Aresztu Śledczego W. M. (k. 19-23) jedynie w tych sprawach orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności bądź nie zostały dotychczas wprowadzone do wykonania, jak

w przypadku kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt II K 688/13 i IV K 397/14 (pkt IV i V), bądź, jak w przypadku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 262/09 - są w chwili obecnej wykonywane. Nie podlegają natomiast połączeniu kary grzywny orzeczone wobec skazanego wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1035/10 (pkt I) oraz Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 21 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1000/12 (pkt II), albowiem kara grzywny orzeczone wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1035/10 (pkt) została w całości wykonana przez skazanego w dniu 06 kwietnia 2013 r. (k. 95 akt o sygn. IV K 1035/10). Z kolei kara grzywny orzeczone wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1000/12 (pkt II) została następnie zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności, przy czym zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury brak jest podstaw do łączenia kar zastępczych zarówno ze sobą, jak i z karami zasadniczymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.2006 r., IV KK 1/06 OSNKW 2006 nr 1poz. 285, wyrok SN z dnia 03.04.2006 r., V KK 487/05 OSNKW 2006, Nr 6, poz. 59). Brak jest także podstaw do połączenia środków karnych w postaci zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych wobec skazanego wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 21 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1000/12 (pkt II) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 11 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/14 (pkt V), albowiem zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1000/12 (pkt II) został do chwili obecnej w całości wykonany – był wykonywany w okresie od dnia 17.11.2012 r. do dnia 17.11.2014 r.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił jednak również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01).

W związku z powyższym, a także mając na uwadze dyspozycję art. 86 § 1 k.k. należy wskazać, iż spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt III, IV i V najwyższa z kar wymierzonych skazanemu M. N. (1) to kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone w sprawie o sygn. akt IV K 262/09, Natomiast suma kar orzeczonych w/w wyrokami to kara - 2 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt III, IV i V zostały skierowane przeciwko różnym rodzajowo dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu, wymiarowi sprawiedliwości oraz bezpieczeństwu w komunikacji, a ponadto skazany dopuścił się ich na przestrzeni znacznego, bowiem pięcioletniego okresu czasu. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że brak jest ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego, co przemawia przeciwko orzekaniu kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia M. N. (1). Skazany, mając 26 lat, był już kilkakrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko mieniu, a także występki posiadania wbrew przepisom ustawy środków odurzających (art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości, za które były już wymierzane wobec niego kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności. Podkreślić także należy, iż za przypisane skazanemu przestępstwa wymierzane mu były dwukrotnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jednakże w obydwu przypadkach wymierzenia skazanemu takiej kary jej wykonanie było następnie zarządzane z uwagi na naruszanie przez niego porządku prawnego. Taka z kolei okoliczność świadczy w ocenie Sądu o braku rzeczywistej refleksji skazanego nad własnym postępowaniem, pomimo bowiem uprzednich skazań w dalszym ciągu wchodził on w konflikt z prawem. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące (...) świadczą zdaniem Sądu o niepoprawności zachowania skazanego, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, a skłaniają ku orzeczeniu tej kary na zasadzie asperacji.

Wymierzając M. N. (1) karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczącej go opinii Aresztu Śledczego W. M., w której skazany ten aktualnie przebywa. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. Skazany nie sprawia trudności wychowawczych, wobec położonych stara się prezentować właściwą postawę, w środowisku współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Skazany był dziesięciokrotnie nagradzany regulaminowo, sporządzono wobec niego dwa wnioski o wymierzenie kary dyscyplinarnej, jednakże za każdym razem Dyrektor AŚ odstępował od wymierzenia kary. Nie zanotowano zachowań agresywnych, jak i autoagresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje krytyczny stosunek. W trakcie pobytu w izolacji penitencjarnej, skazany był zatrudniony nieodpłatnie w stacji obsługi pojazdów, a obecnie jest zatrudniony jako sprzątający administrację. Obecnie do jego pracy nie ma zastrzeżeń. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, obecnie oczekuje na wzięcie udziału w programie readaptacji społecznej. Kontakt zewnętrzny w drodze rozmów telefonicznych i wideń utrzymuje z matką i babcią. Stwierdzić należy zatem, iż tak sformułowana opinia o skazanym przemawia za orzeczeniem wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem, uświadomi mu nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji, nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których M. N. (2) został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 262/09 w dniu 12.02.2009 r. od godz. 16:40 do godz. 18:11 oraz od dnia 28.06.2015 r. godz. 17.00 do dnia 03.06.2016 r. oraz w sprawie o sygn. akt IV K 397/14 od dnia 03.03.2014 r. godz. 23.50 do dnia 04.03.2014 r. godz. 11.45.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroków: Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy IV Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2010 r., sygn. akt IV K 1035/10 (pkt I) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt IV K 1000/12 (pkt II), Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany M. N. (1) odbywa karę pozbawienia wolności Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku łącznym